

**DUCH ŚWIĘTY,
JEGO DZIAŁANIE I SKUTKI W WIERZE**
(Konferencja do młodzieży bierzmowanej)

Przyjdź Duchu Święty i odnow moje serce
(Fragment modlitwy)

WSTĘP

Niebawem przyjmiecie sakrament bierzmowania związany z trzecią Osobą Trójcy Świętej, czyli Duchem Świętym. Tenże sakrament jest okreśłany mianem sakramentu Ducha Świętego¹. Stąd, aby poznać Bożego Ducha, Jego działanie i skutki w wierze, rozważmy trzy wątki:

- I. Duch Święty Kim nie jest, a Kim jest?,**
- II. Działanie Ducha Świętego,**
- III. Dzielę Ducha Świętego - Skład Apostolski.**

I. DUCH ŚWIĘTY KIM NIE JEST, A KIM JEST?

1. Kim nie jest Duch Święty?

Kim jest Duch Święty? - Nie jest to Ktoś, kogo można zobaczyć i aparatem sfotografować. Nie jest to Ktoś, o Kim można łatwo opowiadać, nie jest to Ktoś, Komu łatwo otworzyć serce.

¹ Por. W. Góralski, *Przyjmować prawdę Ducha*, tenże, w: *Wierzyć w Ewangelię* (Homilie i kazania tematyczne), Płock 2017, s.121.

2. Kim jest Duch Święty

Jest to Ktoś, Kto stoi najbliżej nas. Jeden z mistyków wschodnich pisze:

Duch Święty jest niewymowną Rzeczywistością, niepoznawalną Osobą, nieznanym Skarbem, ukrytym Misterium.

Choć Duch Święty jest niewidoczny, to według świętego Pawła: „przenika serca [...], przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą (por. Rz 8, 27).

II. DZIAŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO

1. Działanie tajemnicze Ducha Świętego

Jego działanie jest dyskretne, trudno uchwytnie i niewyraźne. Ignacy Chazin - metropolita wschodni pisze:

Bez Ducha Bóg jest daleki, Chrystus należy do przeszłości, Ewangelia jest martwą literą, Kościół zwykłą organizacją, władza - panowaniem, misja - propagandą, liturgia - magią, postępowanie chrześcijan - etyką niewolników. Tylko w Nim, Bóg staje się bliski, Ewangelia - życiodajną siłą, a aktywizm ludzki zostaje przebóstwiony².

² „Wierzę w Ducha Świętego”, w: <http://niedziela.pl/artukul/1722/Nd> (z dnia 16 II 2018 roku).

Jak opisać zstąpienie niewidzialnego Ducha?. Według Łukasza można je opisać z widzialnych skutków używając symboli biblijnych³.

2. Znaki towarzyszące działaniu Ducha Świętego

Zesłaniu Ducha Świętego, towarzyszyły następujące znaki. Wiał silny **wiatr** (Dz 2,2), ukazały się języki **ognia** (Dz 2,3). Zaś w Ewangelii świętego Jana (20,2) mamy **tchnienie** na apostołów. Te trzy znaki: wiatr, ogień, tchnienie-oddech mają swoiste znaczenie.

a) Symbol wiatru (Dz 2,3)

Wiatr - jest ciągłym ruchem powietrza i wszystko wokół siebie porusza. Wiatr nad wieczernikiem sprawił, że apostołowie, ruszyli we wszystkie strony świata, głosząc Zmartwychwstałego. Ich ewangelizacja to prawdziwa potęga, nic nie było w stanie jej zatrzymać. Strach apostołów został rozwiązany, języki ich odważnie przemawiały do ludzi poruszając ich serca.

b) Symbol ognia (Dz 2,3)

Ogień - przenosi się z miejsca na miejsce, trudno go zatrzymać i opanować. Ogień jest czymś

³ Por. J. Kudasiewicz, *Matka Odkupiciela*, Kielce 1991, s. 243.

koniecznym dla życia człowieka. Ogień w różny sposób świeci, ale też i grzeje. Duch Święty oświeca człowieka i ogrzewa miłością do Boga i do ludzi.

c) Symbol tchnienia (J 20,22)

Tchnienie-oddech oznacza wszystko, co żyje - oddycha. Tchnienie Ducha na apostołów to znak powstania w nich nowego życia. Pod wpływem tego tchnienia kolegium dwunastu staje się inne. Od tego momentu apostołowie wiedzą dla kogo i po co żyją, bowiem pojawiło się w nich nowe życie. Apostołowie są świadomi obowiązków i zadań na nich spoczywających. Dlatego między innymi stali się autorami dwunastu artykułów wiary - Składu Apostolskiego.

III. DZIEŁEM DUCHA ŚWIĘTEGO - SKŁAD APOSTOLSKI⁴

Apostołowie, po otrzymaniu darów Ducha Świętego, zanim wyruszyli jako pierwsi misjonarze świata, ułożyli dwanaście prawd wiary. Duch Święty był dla nich siłą, natchnieniem, w tworzeniu tzw. credo apostolskiego. Pokróćce zastanówmy się nad nimi:

1. Wierzę w jednego Boga

⁴ Por. J. Modzelewski, *Regnet Deus*, 1978, s.188-190.

Oto w czasie, kiedy na ziemi Hellady i Romy wznoszą się liczne świątynie, a w nich oddaje się cześć ponad 30 tys. bożkom, apostołowie głoszą **Credo in unum Deum** - „Wierzę w jednego Boga”. Nowa, nieznana prawda w jednego Boga zostaje rzucona w umysły i serca ludzkie, tworząc podwalinę wyższości kultury chrześcijańskiej nad kulturą Etrusków, Egiptu, Chaldei, Babilonu, Grecji, Rzymu. Nieznany monoteizm wypowiada walkę zakorzenionemu politeizmowi, broniącemu powagę faraonów, satrapów, cesarów. Czy to nie dziwne?

2.Wierzę w Boga Stworzyciela nieba i ziemi

Oto w czasie, kiedy w szkołach Seneki i Porfiriusza rozważa się wszystkie systemy filozoficzne, tłumacząc w sposób materialistyczno-mechaniczny powstawanie świata i tego, co na ziemi, apostołowie głoszą: **Credo in unum Deum Creatorem coeli et terrae** - „Wierzę w Boga Stworzyciela nieba i ziemi”. Wbrew przyjętym zasadom, twierdzeniom, systemom, jakoby na urągowisko myśli ludzkiej oznajmiają, że wszechświat powstał nie sam z siebie, lecz mocą Bożą, tworząc na ziemi zróżnicowane życie roślinne, zwierzęce i ludzkie. Czy to nie dziwne?

3.Wierzę w Jezusa Chrystusa

Oto w czasie, kiedy w umysłach ludzkich panuje skrajny realizm, uznawanie tylko zrozumiałych prawd i odrzucanie tajemnic, apostołowie głoszą: **Credo in Jesum Christum** - „Wierzę w Jezusa Chrystusa”, a z tą prawdą wielkie, niezrozumiałe tajemnice, do których ludzkiemu rozumowi zamknięta jest droga. Czyż bowiem nie jest tajemnicą, że Bóg jest jeden w trzech osobach, że Bóg stał się Człowiekiem w łonie Dziewicy, że Syn Boży daje się ukrzyżować, a nawet umiera. Czy to nie dziwne?

4. Wierzę w święty Kościół Powszechny

Oto w czasie, kiedy chrystianizm zamyka się w ciasnych ramach wiecznika, a jego wyznawcy ścigani są przez katów i prześladowani paragrafami Talmudu i prawa rzymskiego, apostołowie głoszą: **Credo in Sanctam Ecclesiam Catholicam** - „Wierzę w święty Kościół Powszechny”. U kolebki chrystianizmu, pełni Ducha Świętego, przepowiadają w proroczej wizji powszechność Kościoła, przyjęcie prawd Bożych wśród wszystkich narodów, państw i ras. Czy to nie dziwne?

5. Wierzę w ciała zmartwychwstanie i żywot wieczny

Oto w czasie, kiedy negowano Ducha, ograniczano życie do ram doczesności, palono zwłoki jako wyraz unicestwienia istoty ludzkiej, apostołowie głoszą: **Credo in carnis resurrectionem et vitam aeternam** - „Wierzę w ciała zmartwychwstanie i żywot

wieczny”. Na przekór zamykaniu życia do ciasnych form materii, ulegającej zniszczeniu, rodzi się nowa myśl, dająca sens życiu, chwałę nieśmiertelności, zmartwychwstanie ciał. Czy to nie dziwne?

Istotnie - ogromny podziw wzrasta, gdy analizując dwanaście prawd, widzi się nowość, śmiałość, głębokość, wielkość. Cóż dziwnego? Przecież Twórcą ich był Duch Święty, a nie człowiek. Czy słyszał kto, aby jakieś wyznanie wiary pozostało bez zmiany, rozwoju, a jednocześnie okazało się żywe i aktualne? Chyba nie. Tylko Credo katolickie jest niezmiennie i żywe. Mimo istnienia przez XX wieków, mimo walki, którą prowadził z prawdami wiary rozum grecki w starożytności, wymowa Lutera w wieku Odrodzenia, szyderstwo Voltaire'a w epoce Oświecenia, miłowy rozkwit nauki w dobie obecnej, żadna z prawd wiary nie zbladła, nie została zamglona, lub wykreślona. Przeciwnie Credo katolickie stoi niewzruszenie w swej wspaniałej jednolitości, niezmienności, trwałości, podobne do tych granitowych obelisków, przywożonych z Egiptu do Rzymu. Dlaczego? - bo Twórcą i Zachowawcą prawd apostołskich jest Duch Boży⁵.

ZAKOŃCZENIE

⁵ Por. tamże, s. 189-190.

1. Życie każdego chrześcijanina, winno być **przyzywaniem tchnienia Ducha**. Prosił swego czasu S. Wyspiański:

Jest tyle sił w Narodzie, jest tyle mnogo ludzi i niechże w nie Duch Twój wstąpi i śpiące niech pobudzi.

Nasz wieszcz A. Mickiewicz wymownie zapewniał:

Niech się twa dusza doliną położy, a w niej i po niej jak rzeka popłynie Duch Boży.

Nie można być prawdziwym chrześcijaninem, bez Ducha Świętego.

2. Dziś powieje do was **wiatr**, choć nie będziecie tego słyszeć. Wiatr otarty o Ducha Świętego do was przyjdzie i napelni was mocą. Doznacie dziś **ognia**, który świeci i ogrzewa. To Duch Święty oświeca drogę życia by nie pobłądzić i ogrzewa ogniem spalając w nas złe skłonności i uzdalniając do miłości Boga i ludzi. To Boży Duch (w przyjęciu sakramentu bierzmowania) daje wam **tchnienie**, aby w was pojawiło się nowe, Boże życie⁶.

⁶ Por. P. Bednarczyk, *Duch Święty w symbolach*, tenże, w: *Umocnij mnie* (przemówienia do bierzmowanych), Tarnów 1994, s. 85-87.

3.To Boże życie daje nam wiarę bez której nie można być prawdziwym chrześcijaninem⁷. Bez pomocy Ducha Świętego, nie potrafimy w pełni uwierzyć w niektóre **prawdy wiary**, które dzisiaj przypomnieliśmy na czele z zmartwychwstaniem ciał⁸.

Zawierzcie Duchowi Świętemu swoje życie i wiarę oraz często się módlcie:

Przyjdź Duchu Święty i odnow moje serce.

Niech tak będzie. Amen.

⁷ Por. P. Bednarczyk, *Chrześcijanin odpowiada Chrystusowi wiarą i modlitwą*, tenże, w: *Umocnij mnie*, s.14.

⁸ Por. W. Góralski, *Przyjmować prawdę Ducha*, s.123-124.